

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S.**, so sídlom v B., pobočka v B., proti povinnej **A. spol. s r.o. B.**, so sídlom v B., o **vymoženie 607,68 €** (18 307 Sk) **s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. Er 1902/1997, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L., so sídlom exekútorského úradu v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 16. septembra 2008 sp. zn. 14 CoE 16/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením zo 16. septembra 2008 sp. zn. 14 CoE 16/2008 potvrdil výrok uznesenia Okresného súdu Bardejov z 26. marca 2007 č.k. Er 1902/1997-11, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov exekúcie. Odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol súdny exekútor dovolaním, v ktorom uviedol, že postupom súdov oboch nižších stupňov bol poškodený a nepriamo zaviazaný nahradiť trovy. Žiadal uznesenie krajského súdu spolu s uznesením okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť. Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania v prejednávanej veci vychádzal dovolací súd z toho, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uzneseniu súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (o.i.) o uznesenie o trovách konania.

Dovolaním je v danom prípade napadnutý potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu o trovách konania; takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania súdneho exekútora prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (§ 237 O.s.p.). Dovolateľ nenamieta, že by v danom konaní došlo k niektorej z týchto väd; existencia vady takejto povahy nevyšla

v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľ mal v úmysle uplatniť v ňom dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. že napadnuté rozhodnutie (jeho výrok o trovách konania) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľ ale prehliada, že nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť (iba) v procesne prípustnom dovolaní. Samo nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p., lebo nie je procesnou vadou v zmysle tohto ustanovenia. Na uvedený dovolací dôvod preto v danej veci, v ktorej dovolanie nie je prípustné, nebolo možné vziať zreteľ.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodit' z § 237 O.s.p., ale ani z § 239 O.s.p., odmietol ho dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť týmto opravným prostriedkom. So zreteľom na dôvod, pre ktorý dovolanie odmietol, nezaoberal sa vecnou správnosťou dovolaním napadnutého uznesenia.

Pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania vychádzal dovolací súd z § 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková